

PATHFINDER

ZAMYŠLENÍ

Nedávno jsem zaslechla část rozhovoru dvou starších sester. Ne, nechtěla jsem poslouchat to, co nepatřilo mým uším, ale nějak se to nedalo neslyšet. Tématem tohoto hovoru byl právě Pathfinder a děti. Já vím, někdy jsou snad trochu více hlučné a „za našich mladých let to tak nebyvalo“, ale ... chci se na to podívat z druhé strany. Není skvělé, že děti v dnešní době, plné hektického spěchu a mnoha lákadel a nástrah, do sboru ještě stále chodí? Také mají ušlechtilý zájem — netoulají se bezcílně po sídlišti, ale chodí do Pathfinderu a tam se mohou učit o přírodě, o mezilidských vztazích a o Bohu. Mají tuto možnost, ale protože větší čas tráví ve své rodině — záleží hlavně na ní, co z těchto dětí vyroste a jací (a zda vůbec) budou křesťané. Víte, že více hodin týdně stráví děti např. ve sboru než na schůzce oddílu? A tak jsem se zamyslela i nad tím, jaký příklad dáváme dětem my všichni, kteří často jen vidíme, jak děti „rádí“

a „co tam s nimi asi v Pathfinderu dělají“.
Přála bych si, abychom se i my, „tetičky a strýčkové“ ve sboru, každý podle svých možností, dokázali zapojit do procesu, který předává dětem to, co si ponесou do života. Především buďme vděční Bohu za děti i za jejich rozpustilé radovánky a modleme se za ty, kteří s nimi pracují, aby měli sílu a touhu dále se dětem věnovat. Uvědomila jsem si, že mnohé sestry a bratři mají letité zkušenosti s Bohem, s vírou, ale i s výchovou a vedením dětí, a to nejen ve sboru. Ráda bych vás tedy tímto kratičkým zamyšlením vyzvala, abyste se s námi o ně podělili a přispěli tak k vedení dětí „tím správným směrem“. Jistě vám, tak jako i nám, vedoucím Pathfinderu, leží děti a jejich budoucnost na srdci.

Své zkušenosti a postřehy můžete posílat na adresu:
J. Mužičková, Přestavlký 60,
413 01 Roudnice nad Labem nebo
e-mailem na:
heidy.m@centrum.cz.

Přestože zimu už dávno vystřídal jaro, zavzpomínáme si dvakrát s kamarády ze Slovenska na...

VÝPRAVU S NULOVOU ŠANCOU NA ÚSPĚCH

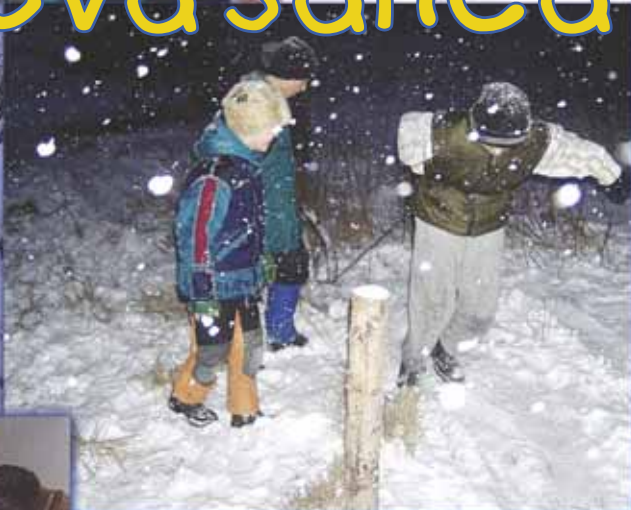
22. ODDIEL – GHEROKEE BREZNO

Trochu zvláštny názov pre zimný tábor, čo myslíte? Tábor sme oficiálne začali večer skutočným príbehom. Príbehom Nóra Cata Zahla-Pedersona, ktorý ako 14. ročný po vážnom úraze spôsobenom elektrickým prúdom prišiel o celú ľavú a časť pravej ruky. Jeho charakteristickou vlastnosťou bola vytrvalosť, a tá mu pomohla nevzdávať sa ani v takejto ťažkej situácii. Začal trénovať a neskôr aj pretekať ako paraolympionik v behu na lyžiach na 10 kilometrov a slalome. Získal 11 zlatých medailí, vyštudoval vysokú školu, oženil sa a stal sa otcom malej Eriky. Keď sa naposledy pripravoval na účasť na zimných paraolympijských hrách v Lillehammeri v r. 1994, ponúkol mu Odd Harald Hague účasť na výprave na Južný pól. Podľa príbehu vznikli na našom tábore dve výpravy: Nórska a Britská, ktoré mali podľa vzoru Catovej výpravy počas celého týždňa zdolávať prekážky podobné tým zo skutočnej výpravy. Cesta nebola vôbec jednoduchá, bola sprevádzaná rôznymi nehodami a neprijemnosťami. Cato, Odd a Lars Ebbesen ju však napokon zdolali, a to aj vďaka vytrvalosti, priateľstvu a pomoci, ktoré si navzájom počas celej cesty prejavovali. Večer čo večer sme sa stretávali s Catom, počúvali jeho príbeh a nasledujúci deň ráno sme si vždy pripomenuli jednu alebo dve postavy z Biblie. Boli to mužovia a ženy, ktorí tiež zápasili s podobnými problémami ako Cato, a tiež my. Stretli sme sa s Abrahámom — mal takmer nulovú šancu, že bude mať veľké potomstvo, Jakobom — ktorý oklamal svoju rodinu, a tiež bol oklamáný, s bojazlivým Gedeonom, rozmazaným Jozefom, ktorý sa zmenil na správneho muža, s Noachom, ktorému nikto neveril, že jeho práca má význam a s mnohými ďalšími. V sobotu dopoludnia sme sa viac zamýšľali nad postavami z Biblie, a kládli sme si tiež otázku, čo by sme mali robiť ako pathfinderi, akí by sme mali byť a kto to vlastne pathfinder a kresťan je. Aký život máme žiť? Prečo sa máme vzoprieť zlému a bojovať boj viery? Pre Cata, o ktorom sme si čítali každý večer, bola typickou vlastnosťou vytrvalosť, potom sa ňou môžu chváliť aj pätnásť statoční, ktorí prežili tohtoročný zimný tábor na Prednom Krátkom. To všetko sa uskutočnilo vďaka pomoci a podpore Nadácie pre deti Slovenska z fondu Hodina deťom.

INKA

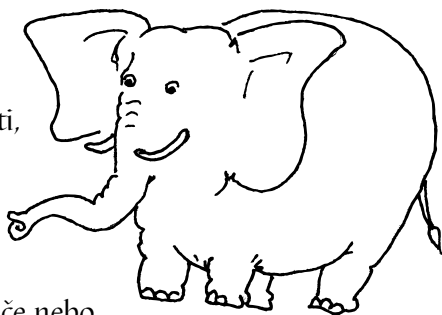
Nulová šanca

na úspech

POTKAL JSEM SLONA

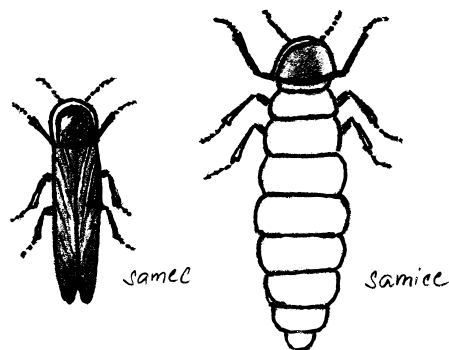

Rytíři, princezny, zvířátka, piráti, pohádkové bytosti, ale třeba i Japonská gejša, tak ti všichni se sešli ke konci února v malém městečku Šluknově na severu Čech. Místní Pathfindeři zde totiž pořádají tradiční karneval. Tentokrát se sešlo asi 40 dětí, většinou z tohoto města. Doprovázeli je jejich rodiče nebo prarodiče. Nebylo snadné ze všech těch krásných masek a převleků vybrat tu nejlepší, ale i když vyhrála jen jedna, zkrátka nepřišel nikdo. Večer byl totiž naplněn celou řadou soutěží a pohybu, za což bylo možné získat nejednu sladkou cenu. Hlavní odměnou byl však čas strávený se „sousedy“, projev přátelství, prohloubení důvěry. Uvědomil jsem si, že i tady, v koutku republiky, je celá řada prima dětí a řada rodičů, kteří se nebojí svěřit je Pathfinderu. Žel, i zde se však projevuje rys současnosti, kterým je nedostatkové zboží jménem čas. A tak se modlím, aby veškerá ta důvěra místních lidí došla naplnění, aby byl někdo, kdo na ni naváže a pomůže místním dětem a snad i jejich rodičům vybrat směr jejich budoucích životů.

DAWY

M I L O S T V A R O V Á N Í
V D T S P L A V V I V I L V
Í S L E P O T A N O V I N T
T N S L A O M A N A S M E S
Ě M U Z O R R O S Ú O P H N
Z Á C L O N A O C L L S E E
S T I O Č A B S Z O V T M Ž
T I T O V I Í T V U R Á J O
V Š I I N T N O T Í M J Á B
Í U V K O R U N A R R Ě Š Á
P Ř E E S A T A N L Á A N N
V E L I K O S T C H R Á M É Í

K LÍČOVOU DÍRKOU DO PŘÍRODY

„...vážení, někdy je to hrůza. Ve tmě jsme totiž velmi dobře vidět a tak nás všichni chytají a prohlížejí si nás. Hlavně opatrně prosím, nemám ani 10 milimetrů! Já totiž svítím. Abych tedy začala od začátku, jsem světluška. Na bříšku mám dva zelenožluté svítící body, proto mě můžete vidět, jen když letím nad vámi. Náš Stvořitel mě vybavil úžasným světelným orgánem, který je složen ze tří vrstev buněk. Ta nejspodnější funguje jako reflexní stěna, podobně jako odrazky na kole. Je složena z mnoha drobných hranatých krystalků. Další vrstva obsahuje světelné buňky a třetí vrstva je kůže, která je na těchto místech průhledná. A tak mohu svítit. No není to úžasné? Nesvítím tak silně jako někteří živočichové — např. z brazilských pralesů. Také neumím blikat jako mé příbuzné v Asii. Tam světlušky v tisících obsazují stromy a pak ve stejném taktu blikají. Ale přesto jsem vděčná Bohu za to, co mi dal. Přála bych si, abyste se i vy dokázali radovat ze svých darů. Chvalte za ně našeho nebeského Otce. Ale teď už honem, zapnout lucerničku, vždyť už se setmělo!“

PODLE KNIHY „KDYBY ZVÍŘATA MOHLA MLUVIT“
PŘEVYPRÁVĚLA JITKA A LUCIE

Po vyškrtání všech výrazů

v osmisměrce zbude 12 písmen, která tvoří tajenku.

Na její téma se pokuste zpracovat krátkou úvahu. Můžete k tomu použít Biblii. A pokud se o ní chcete podělit, bude se na ni těšit na adrese: heidy.m@centrum.cz

Slova pro vyškrtání:

Milost, pře, uši, Titovi, zác lona, ráj, velikost, porozumění, satan, víra, síťo, Leviticus, koruna, náboženství, stonat, rabín, varování, chrám, úsilí, vítězství, teplo, rám, tm, Nehemjáš, stáj, zlom, pomoc, osel, splav, slepota, člun, vliv, níva, rozum, nová, zlo, sto, vina.

„SNÍVANIE V CHATE“

POTKAL

JSEM
SLONA

ZIMNÝ TÁBOR „SNÍVANIE V CHATE“

10. ODDIEL – FATRA BANSKÁ BYSTRICA

Náš zimný tábor „Snívanie v chate“ sme zamerali na športovú činnosť – zdokonaľiť lyžovanie, na zjazdovkách, bežkách a nezabudli sme ani na tých, ktorí sa nevedia lyžovať. Oni sa sánkovali a bobovali. Náš tábor sme tiež viedli k myšlienkam, čo to je súcit, ohľaduplnosť, láskavosť, tolerantnosť, priateľstvo a povzbudenie. Prečo tieto témy? Lebo sa nám javí, že deti strácajú tieto vlastnosti a sú na seba hrubé. Preto náš zimný tábor mal každý deň inú myšlienku, ktorú sme celý deň preverovali. Mali sme hneď na začiatku urobené veľké červené srdce, kde sme vždy ráno pri pobožnosti pripli vlastnosť, ktorá v ten deň bola naplnená. Som vďačný Pánu Bohu, že sme spolu s deťmi mohli premýšľať nad týmito vlastnosťami a spoločne hľadať i riešenia. Bolo úžasné, keď si deti navzájom pripomínali vlastnosť pre daný deň. Našla sa pritom aj irónia, ktorú sme my vedúci vždy dávali na správnu mieru. Musíme priznať, že boli s týmito vecami i ťažkosti, pretože sa to nedá naučiť zo dňa na deň. Ale musím vyzdvihnúť pozitívum, že tieto vlastnosti mali svoje miesto pre budovanie dobrých vzťahov medzi deťmi. Náš detský tábor „Snívanie v chate“ – „Snívanie pod snehom“ bol tiež zameraný na preverenie si táborníckych zručností a nosenie si vecí ako je KPZ. Toto si deti overovali vždy popoludní na bojovej hre. Tiež sme viedli deti, aby sa vedeli o seba postarať a to takým spôsobom, že mali služby pri varení, umývaní riadu, vynášaní smetí, atď. Som vďačný Pánu Bohu, že každý deň sa deti modlili za tieto vlastnosti. A takisto aby keď odídeme domov, sme k svojim kamarátom boli lepší. Prežili sme úžasný týždeň, kde sme spievali, lyžovali, sánkovali, hrali sa, súťažili a boli tiež odmeňovaní. Na záver chcem poďakovať Bohu za využitý čas s našimi deťmi a verím, že to na nich zanechá hlboký dojem. Pekné snívanie, deti.

S POZDRAVOM FERÓ TURÓCI.

PRÁVĚ SE VÁM PŘEDSTAVUJE ODDÍL ...

Při sokolovském sboru vznikl další oddíl Pathfinderů. Za své sídlo si jeho osm členů — pět kluků, dvě holky a jeden dospělý vedoucí — zvolilo klubovnu v dřevěné zahradní chatě v Kynšperku nad Ohří a pro název se inspirovali starověkým keltským názvem zdejší řeky Ohře — Agara. Po první zahajovací a plánovací schůzce jsme vyrazili na mrazivé podzimní „přežití“ v krušnohorských pustinách se zkušenějšími kluky z kraslického křesťanského oddílu Royal Rangers, kteří nás mimo jiné učili překonávat skalní prolákliny na laněch a hledat v lese zraněného. V zimě jsme pořadali besedu s kazatelem Petrem Stašem o jeho dětství, rozhodnutí pro práci kazatele a rozmlouvání s Bohem. Byli jsme také ve velkém německém aqua-

AGARA ZE SOKOLOVA

parku ve Weidenu i v obyčejném plaveckém bazénu v Sokolově, společně jsme pekli a také snědli vánoční cukroví a uspořádali jsme také výpravu na zasněžený Olověný vrch neboli Bleiberg v Krušných horách. S karlovarskými Pathfindery jsme se utkali ve florbalu a fotbálku v karlovarské tělocvičně. Na jaro plánujeme úpravy klubovny, další výpravu do Kruš-

ných hor s Royal Rangers, další vlastní výpravu, tentokrát do Slavkovského lesa, a na léto samozřejmě tábor společně s plzeňským Araratem na Hadovce v krásných lesích u Konstantinových Lázní. Když bude dost vody, také si sjedeme kus Ohře z Kynšperka přes Loket a Svatošské skály do Karlových Varů. V dubnu plánujeme samozřejmě účast na setkání Divokého západu, organizovaném oddílem Sokolov.

TOMÁŠ